

Inskriften är alltså följande:

: austæn × auk × urykia : raistu + kumbl + pisa : at : haira : fapur sin × gup hiul[b]i : onta has
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

Den avlidnes namn **haira** är ack. sing. av fsv. *Gere*, isl. *Geiri*, vars *g-* tecknas **h** såsom i **hair** *G̃er* B. 710 Gryt, Söderml. (L. 921 orätt **ihair**).

Översättning: Östen och Orökja reste detta minnesmärke efter Gere, sin fader. Gud hjälpe hans ande!

230. Åkerby trappbacke, Häradshammar sn, Östkind's hd.

Pl. LXXXII. Fig. 2.

Litteratur: B. 927; L. 1120; W. 53; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.*, s. 579; P. A. Säve, *ATS.* II, s. 105; *Reseber.* 1862, s. 52, teckn.; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 133, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 40, teckn.

Runstenen ligger på kant i norra kanten av den s. k. Trappbacken »eller, som folket kanske riktigare vill, 'Truppbacken', på hvilken under ofredstider trupper varit lägrade (C. F. Nordenskiöld)», som förr hörde till Tåsby men sedan skiftet 1853 till Åkerby. Den ligger mellan en väg och gärdesgården till Åkerby gårde på en linie, som sammanbinder en från Sätterstad utflyttad gård med en från Tåsby utflyttad. C. F. Nordenskiöld säger, att runstenen stått inom en rundel och att på backen otaligt många rundelar finnas och på yttersta spetsen ett kummel av 40 stegs omkrets.

Ämnet är granit. Stenens längd är 1,70 m, bredden 50 cm. Slingans bredd är c. 10 cm.

Ormens huvud löper ej ut i någon gadd. Inskriften börjar med kolon, men det ser ut, som om en huggen prick funnes nära ormhuvudets spets i jämnhöjd med den övre i kolon.

Inskriften är tydlig, fast en och annan runa är grund eller eljest skadad. I **sten** är **s** vänderuna:

: pulfr : resti : sten : pisa : aftir : ketil : sun : sin
 5 10 15 20 25 30

Namnet **pulfr** är fsv. *Tholf* l. *Thulf*, se Lundgren, *Personnamn*.

Översättning: Tolv reste denna sten efter Kättil, sin son.

231. Ö. Stenby kyrka, Östkind's hd.

Pl. LXXXIII. Fig. 1, 2, 3.

Litteratur: W. 43; P. A. Säve, *ATS.* II, s. 99, teckn.; *Reseber.* 1862, s. 43, teckn.; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 148, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 38, teckn.

Då kyrktornet 1858—60 (icke 1854 såsom P. A. Säve uppger) ombyggdes, hittades i dess grund denna jämte följande fem runstenar. Denna runsten förvarades på kyrkvinden.

Redan vid C. F. Nordenskiöld's besök 1871 saknades de lösa styckena i stenens ändar, som P. A. Säves teckning upptager, och endast mittstyckets två halvoro voro i behåll. Då dessa sammanställdes, var stenens höjd 83 cm, bredden 46—48 cm. Slingans bredd 6—8 cm. Ämnet är kalksten.